

Von: Micha Owsinski [micha.owsinski@gmail.com]
Gesendet: Dienstag, 26. Februar 2013 17:46
An: info
Betreff: גילוי דעת
Anlagen: Brief_Peres-Netanjahu-hb.docx

Zur Information und ad acta

----- Forwarded message -----

From: Micha Owsinski <micha.owsinski@gmail.com>
Date: 2013/2/26
Subject: תעד יוליג
To: president <president@president.gov.il>, bnetanyahu@knesset.gov.il
Cc: PMO.HEB@it.pmo.gov.il, nitzan Horowitz <nitzan.horowitz@gmail.com>

כבוד נשיא המדינה, מר שמעון פרס
כבוד ראש ממשלת ישראל, מר נתניהו

אין זה תואם את אופיי לתת ביטוי בדרך זו לדאגתי העמוקה על אודות עתיד עמנו ומדינתנו כאן בציון. לצערי הרב, חייב אני גם לצאת מההנחה, כי בארצנו לא מגיע לתלמידו המוצהר של המשיח ישוע שום תשובה, שלא לדבר על תשובה חיובית, על מכתב מעין זה. ולאחר כל מה שנוצרים, שהוטבלו בידי הכנסייה על שמו, עוללו לבני עמנו (ובכלל זה גם לבני משפחתי) במרוצת תקופת הגלות הרצחנית וגדושת הסבל אין בכך אלא הגיון פשוט מסוים. הנה כי כן, אנו נוטלים כביכול מרצוננו החופשי וכהוא זה ללא כל חטא מצדנו צלב על עצמנו.

אף על פי כן, איננו מסוגלים להימנע מלשאול שאלות קיומיות לגבי גורל עמנו בהווה ובעתיד הנראה לעין, בייחוד כיום, כאשר נפלה בחלקנו הזכות לחיות שוב כעם חופשי ודמוקרטי בארץ האבות המובטחת לנו מאת ה'! ברי הוא, כי הנהגתנו הרוחנית, הרבנות, איננה אלא מחדשת במקום עקר כאשר ברצונה לשמר מסורת גלותית שוממה, בדיוק כפי שהדבר גם ניכר במחשבת הדת הנוצרית-כנסייתית, שעוד בימי אבות הכנסייה ("הפטריסטים") שקדה על גדיעת שורשיה המקראיים והעבריים של האמונה המשיחית ("adversus-judaeos"). ואין ספק שהמשך שלילת משיחתו של ישוע ע"י רוב גדל והולך של עמו ישראל בהנהגת הרבנים תרם את חלקו לבלבול ולמבוכה התיאולוגיים אצל הגויים. במצב היחסים הזה אף נעוץ מקור הארס של השנאה ההדדית המופץ עד עצם היום הזה. שנאה זו מוצאת את ביטוייה כיום גם מהצד שלנו במעשי יריקות וקללות המופנות כלפי אנשי כמורה בירושלים, עיר הקודש, או במריחות של קללות כנגד "ישו בן זונה" וכד' על קירות כנסיות או מנזרים - "ימח שמו וזכרו" כפי ש"חכמינו" נוהגים להוסיף מאז ימי חיבור בתלמוד. נשאלת השאלה, אם נוכל לצפות לפגוש כך לאורך זמן עוד יידיים רבים בקרב האומות, אשר יביעו הבנה ל"דרכנו הצודקת"? זאת בפרט, כי בדת האסלאם לא נמצא הבנה יתרה וכנה אפילו לעצם הקיום של "ישות ציונית" בקרב ארץ-הוואקף" המוסלמית. ולא בכדי אנו עומדים כביכול בעין הסערה של התעוררותה המחודשת בגרסתה הקיצונית המתפשטת בימינו אנו בכל האזור והרבה מעבר לו גם במערב כמו אש בשדה קוצים יבש תוך ערעור על זכות הקיום שלנו במדינה ריבונית ועצמאית.

בכתב העת שאנו מוציאים לאור באירופה דוברת הגרמנית פעם ברבעון (עיינו תחת: www.ZeLeM.de) ציינו כבר בשנה שחלפה, כי איראן שוקדת על פיתוח שתי דרכים להשגת הפצצה השיעית-אסלאמית: לא באופציית האורניום בלבד (עליה מדווחים כל הזמן), אלא גם באופציית הפלוטוניום (עליה לא נותנים מספיק את הדעת - לפחות בתקשורת). ובהקשר הזה ניסוי הגרעין האחרון בצפון קוריאה בחודש שעבר, בו נכחו אף משקיפים איראנים בכירים, מבשר רעות, בפרט שלהערכתנו, בהיכרות שיתוף הפעולה הנודע בין שני השחקנים, אפשר בהחלט להניח כי מדובר בניסוי קוריאני עבור האיראנים. העובדה שלא ניתן לצפות לשום פעילות מונעת נמרצת יתר על המידה מצד הקהילייה הבינלאומית אינה מפתיעה אף היא. שהרי רוסיה וסין הן עצמן מבעלי הברית החשובים של איראן, ואילו במערב עדיין שרויים ועסוקים בהתמודדות עם השלכות המשבר הכלכלי המתמשך, מידבק ומשתק-כל, מכדי לקחת את דאגותינו המוצדקות ברצינות ראויה. אך לא זו בלבד אלא גם מוסיפים להביט על הגלובליזציה במבט תמים וחד-גוני משהו, המניח כי מדובר במכלול של יחידות רציונאליות שניתן לבסוף להשתלט עליהן ולשלוט בהן בתבונה, במקום, מעבר לעניין הכלכלי, להכיר באופן מפוכח בהבדלים אידאולוגיים ודתיים שלא בהכרח ניתנים לגישור פשוט.

על אחת כמה וכמה מצער לראות שהרכבת הממשלה שוב אינה אלא סובבת סביב שאלות פרסונאליות וכסאות, במקום סביב שאלות האחריות הלאומית הכבדה לאור האתגרים העומדים על הפרק והדאגה לעתידה של מדינתנו ועמנו! מה הפלא שעקיבות עמדותיו של יאיר לפיד ומפלגתו במשא ומתן הנוכחי כבר מזכה אותו בקפיצה ל-30 מנדטים ובכך לראש כל המפלגות? הלא מתבטא כאן "קולו של העם" הדמוקרטי שאומר בבירור "די!": בעיקר די לחיים המהודרים של נציגי מפלגות החרדים כאן שאינם תורמים לקיום המדינה שום תרומה מהותית, הן בפן הבטחוני והן בפן הכלכלי החיוניים לעתיד חברתנו, בעוד שהם חולשים על ועדות כלכליות של האוצר ומשרדי מפתח אחרים (כמו הפנים והשיכון), דרכם הם טורחים לדאוג בעיקר לסקטור הבוחרים שלהם – שכמובן שוב רק גדל והולך עם התמריצים המוענקים לו מפעילות עסקנית צרה זו – וזאת באמצעי מימון הלקוחים הישר מקופת המדינה, רוצה לומר מכספי "משלם המסים", קרי של הרוב העובד קשה מאוד כדי להרוויח את מחייתו. האהדה לה זוכים מר לפיד ומפלגתו אינה מקרית, אם כן.

לא היו (ולכן אף לא יהיו) לתפילות רבנינו שום תוצאות משמעותיות וחיוביות בעבור עמנו מאז מאסו באופן הרה-גורל לכלל-ישראל בן המשיחי שנולד לנו בזמנו בבית-לחם (ישעיה ט' 5; מיכה ה' 1 ומתי טו' 24). והבה נתאר לעצמנו: אילולא כניעתו של עמנו תחת תכתיב הרבנים (אז "הפרושים" ובכך רק פלג אחד מני רבים ואולי אמנם החשוב בהם) ללא כל ביקורתיות למשך כאלפיים שנה - כלום לא היתה מתאפשרת שיבת ציון בנקודת זמן מוקדמת הרבה יותר? וכמה סבל מיותר היה נחסך מעמנו בגלות הרצחנית? נביאינו מעולם לא הצביעו על אמות אחרות ולא חיפשו אשם אצל אחרים, וזאת בלי להצדיק עול ופשע שכבר אז עוללו העמים. אלא שהם עוד ידעו כי עם ישראל

ניצב בתור העם הנבחר ישירות לפני האל הגדול והנורא באחריות עליונה (עמוס ג' 2). על כן גם שאל אותו עמוס, "אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה" (שם 6)? יהוה לא השתנה. ברם, אם ישוע המשיח הנו בחיר לבו והגואל המובטח, לו אנו מייחלים ולא לאחר, אזי אפילו נשקיע כל מאמץ אפשרי – לא נשיג לנפש-עמנו שלום ומנוחה עד אשר נשוב אל "אל-גיבור" ונבקש את פניו (ישעיה "20-22 עם ט' 5 בתור שמו של המשיח; זכריה יב' 10 וגו!)" כי "אם יהוה לא יבנה בית, שוא עמלו בוניו בו" (תהילים קבד' 1).

דווקא בימינו אנו, בהם זכינו לחיות כעם חופשי בארץ ההבטחה, ארץ האבות, ארץ ציון, עלינו לעשות הכל כדי לא לחזור לדרכי החשיבה המאובנות, כפי שמצאו ביטוי בתלמוד ובהלכה, עליהן אבד הכלח מזמן. אלברט איינשטיין כבר עמד על כך ש"לא ניתן לפתור את בעיות זמננו באותה דרך חשיבה שיצרה אותן". נכון הדבר גם לגבי החשיבה הגלותית אשר הובילה (והותירה אותנו) בגלות! אלא מאי? יש גם פריצות דרך: כך כאשר כיום גם בקרב חוקרים יהודים מן החשובים ביותר מוכרת (שלא להגיד מובנת מאליה) הסברה המדעית כי כתבי הברית החדשה הם העצם בבחינת נכסי צאן ברזל של ארון הספרים היהודי ואחד משיאי האמונה היהודית (די להיזכר במרטין בובר, יוסף קלוזנר, ליאו בק, דוד פלוסר ואחרים). בזכות עבודתם המעמיקה של חוקרים מהזן הזה אפילו רעיון "השילוש הקדוש", עד כה סמל גויי-נוצרי לזרות מחשבת הנצרות והפרדותה מהיהדות, אינו מבטא אלא השקפה מקראית-יהודית במינוח עדכני-חדש (בורא העולם – הכבוד/מירא/השכינה – רוח הקודש, ר' אצל פרופ' דניאל בוירן) וגם "המשיח הסובל בעבור הרבים וקם לתחייה ביום השלישי" (פרופ' ישראל קנוהל) אינו אלא התגשמות השקפות יהודיות למהדרין. אלא שכל האמור כאן אסור שייקבר במגדל השן האקדמאי במחקרים שפניהם רק לכיוון העבר ולימים שחלפו מזמן. ממצאים אלה ראויים למצוא את דרכם לשיח ציבורי נוקב, חופשי ופתוח, מכיוון שמדובר בשאלות קיומיות בעבורנו שאל לנו להפקיד כמו בימים עברו בידי הרבנים בלבד.

הרי שרק כך ניתן להסביר את "שתיקתו" המתמשכת (עדיין) של הקדוש ברוך הוא ("הסתר-הפנים"): לאור נסיונו המר בשואה הוא יהיה אף מסוגל שלא לחסוך מאיתנו פצצה איראנית (ר' יחזקאל לחי) ואף לא את חלוקת הארץ (יואל ד' 2) דווקא "ביזמת" העמים אשר בגלל שיליתנו את משיחותו של ישוע היהודי מאבדים את אמונתם המשיחית המחברת וקושרת אותם לדבר המקרא ותוך כך אליו - לטוב ולרע (ר' מיכה ה' 14; יוחנן א' 1) והסוברים "להשכיח בדרך זו שלום" באזור. כל זה כך, כל עוד אנחנו מדחיקים את אמת-ה' בדמותו של ישוע משיחו; ולא די בזה, אלא אף מוסיפים לגדף ולקלל אותו כ"אתנן זונה" ("תולדות ישו", תלמוד); זאת ועוד, כל עוד אנחנו משתיקים את שליחיו או אף מפיקרים ומוסרים אותם למוותם (נסיונות רצח כאלה כבר חוונו כאן בארץ, כך גם כנגד יו"ר מכון עם עולם, שהחקירה המשטרתית מעולם לא הובילה לאחראים לפשעים אלה עד עצם היום).

מחשבת המסורת התלמודית שלנו לא תוביל אותנו לתשובה בת קיימא ומתקבלת על דעת ה', כפי שתבעו אותה נביאינו בשמו הקדוש. משום כך נחוץ דיון ציבורי חופשי בדחיפות, בו יתקיים גם שיג ושיח לגבי שאלות אלה! ואולם, תנאי לכך הינה דמוקראטיה פעילה ותקשורת חופשית באמת. תנאי לכך, שוב, ממשלה אחראית, אשר מורכבת מכוחות מעין אלה שלנגד עיניהם עומדת טובת המדינה בפועל ולא כאלה שמונהגות באופן אנטי-דמוקראטי בעליל (שלא להגיד "דיקטטור" בנוסח המולות באיראן) כמו מפלגת ש"ס או יהדות-התורה שפוזלות רק לעבר מקורות המימון של המדינה ולהרחבת מגזר שלם שמוחזק בתלות - יהא זה גם על חשבון טובת הכלל!

פרופ' ישראל קנוהל התלהב בצדק כשקבע על סמך מקורות "ישנים"-מוכרים כחדשים (לוח "חזון גבריאלי"), כי רעיון "המשיח הסובל בעבור הרבים עד מותו ולאחר מכן אף קם לתחייה" אינו אלא יהודי למהדרין. ולא זו בלבד, אלא הוא זה "שהכריע וניצח מאוחר יותר בדמותו ושליחותו של ישוע אפילו את המעצמה הרומית". דבר ששני מלחמות היהודים הנוודעים והרי-האסון והגורל עבור עמנו תחת הנהגתם של רבנים מפורסמים כרבי עקיבא לא הצליחו לחולל (פרופ' הרקבי עמד על כך בזמנו במחקר קצר אך מעמיק שנשכח מאז!) ואולם, השאלה שפרופ' קנוהל אינו מעלה היא, מדוע דין-הגלות על עמנו? זו שהחלה ממש במקביל ל"מסע הניצחון" של האמונה המשיחית בקרב הגויים ונחשבה על פי כל קנה מידה של תורת משה רבנו כמשפט ה' (ויקרא כו'; דברים כו')! אחרי כאלות הכל ארך משך הגלות הזאת הרבה מעבר למוכר מגלות בבל ונפתחה וננעלה בשואות רצחניות ונוראות עבור עמנו (ע"י הרומאים והנאצים בהתאמה). כלום יספק כאן הסבר ה-"שנאת-חינם" המסורתית? אולי, כשנזהה סוף-סוף את קורבנה הראשון והמפורסם כיום בכל אומות העולם, ישוע המשיח - קורבנה של שנה נפשעת ולא מוצדקת לפני ה'!

כבוד הנשיא, מר פרס, וכבוד ראש הממשלה, מר נתניהו, הנכבדים מאוד - אני תקווה שאינכם תפטרו את מחשבותי הנובעים מדאגה עמוקה לעמנו ומדינתנו כלאחר יד וללא שימת לב יתרה. אני משוכנע שכנוע עמוק כי ה', אלוהי ישראל, החל בשוב את שיבת ציון **עד אליו**, כדי לבחור בעמנו מחדש (זכריה ח') וכדי להעניק לנו לבסוף את ברכות ברית מלכו, משיח בן דוד, ישוע שמו ולא אחר, אשר דווקא בשפיכות דמו היקר כרת ברית חדשה (ירמיהו לא' 31-34)! אין בין האמור לבין הכנסייה או להמרת-דת ולא כלום - שהרי על כל העמים שוב לתלמוד "תשובה" מהי לאחר כשלון חרוץ ביישום מצוות אהבתו של המשיח במשך כאלפיים שנה. עתידו של עמנו, אם כן, אינו אלא משיחי ועל כך הרהר כבר ישעיהו הנביא והרחיב בספרו בפרקי ב' 2-5; ד' ט'; יא'; לג' ובמיוחד נג'. ואל לנו לשכוח: לעבר ייעוד נעלה זה לא נתקרב "לא בחיל ולא בכוח, כי אם ברוחי" כדבר ה' ביד הנביא זכריה (ד' 6; ר' גם מיכה ה' 6-14).

ברם, כאמור: לשם כך עלינו "להפוך" את קללת יש"ו למען בחינת כתובת גאולתנו וישועתנו היחיד ולשוב את ישוע אל עמו המקורי! ולא, חוששני, כי תצפה לנו עוד כברת דרך של סבל מיותר בידי אויבינו הסובבים ומכתרים אותנו בהמשך הסתר-הפנים, נטישת "ידידנו" ובידוד בינלאומי נוסף כפי שמצטייר כבר כיום.

בברכות ובכוונות הטובות ביותר ברצוני לאחל לך הצלחה בהרכבת הממשלה למען עתיד מדינתנו, אותה אני משרת כאזרח נאמן ומסור בחיים האזרחיים כמו גם במדים! ה' יברך אתכם.

בכבוד רב

סגן יו"ר המכון לחקר עם עולם

מיכה אובסינסקי